

El Parc Natural del Cadí-Moixeró, únic indret del Pirineu on creix una rara planta fins ara només vista a l'est d'Europa

L'espai desenvolupa un estudi per comptabilitzar i localitzar els exemplars de 'Thalictrum foetidum' per protegir-los

Alp - El Parc Natural del Cadí-Moixeró ha fet un estudi sobre la 'Thalictrum foetidum', una rara planta que es troba en situació de perill i que per ara només s'ha localitzat en indrets pròxims al Parc. Així, està previst que s'incorpori al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya per incrementar la seva protecció. La planta viu en prats molt rocósos, fissures de rocams i entre mates de ginebró i, actualment, aquest és l'únic lloc més a l'oest dels Alps on s'ha localitzat. L'estudi ha permès localitzar al voltant de 2.000 exemplars que s'estenen per una superfície de 4,5 hectàrees, tot i que més del 90% es concentra en menys de mitja hectàrea. L'indret es troba en una zona limítrof del Parc, motiu pel qual és important garantir-ne la conservació.

La 'Thalictrum foetidum' és una herba de distribució que es podria qualificar com a "estèpica" i que es troba sobretot a les zones de clima continental de l'Àsia i de l'est d'Europa. Aquesta distribució general recorda força la que té una de les espècies més emblemàtiques del Parc Natural, la 'Dracocephalum austriacum', una planta que al Pirineu només es troba en dos o tres punts d'aquest espai natural i que és una de les poques espècies de la flora de Catalunya que té una protecció legal d'abast europeu.

La planta va ser descoberta al Pirineu l'any 1993, quan un grup de botànics la va agafar durant una expedició ordinària al massís de la Tosa d'Alp per recollir plantes típiques d'aquesta zona. Aleshores no va ser identificada i es va conservar a l'herbari del Reial Jardí Botànic de Madrid fins que l'any 2000 ho va fer un botànic alemany que realitzava una tesi doctoral.

Amb aquest descobriment es va poder confirmar que la planta també existia al Pirineu, però com que al seu dia no s'havia anotat amb precisió el lloc concret on s'havia recollit, fins al 2017 no es va poder retrobar. Ho va fer, precisament, un dels botànics que havia participat en l'expedició del 1993, que va refer el recorregut que s'havia fet en aquell moment i es va orientar per les poques indicacions d'altitud i àrea que es tenien.

En un primer supòsit es calculava que hi havia unes quantes desenes d'exemplars, però se'n desconeixia la quantitat real. Per això, aquest estiu es va impulsar un estudi per conèixer amb precisió la situació d'aquesta rara planta, de la qual s'han trobat uns 2.000 exemplars, la major part dels quals han florit aquest any passat.